4 (1-10) pag.

IANUARIE - DACHAU = 1944 =

CAUZELE CRIZEI DE CONDUCERE IN MIŞCAREA LEGIONARA

(O întâmpinare semnificativa)

Nota redacției.

Redăm mai jos ca titlu de document, o „întâmpinare" făcută în Ianuarie 1944, de către un camarad ataşat la un serviciu central al „FORULUI LEGIONAR"(forul suprem al Mişcării), pe când acesta se găsea cu domiciliul forțat în cătunul Berkenbruck şi apoi internat în lagările de concentrare naziste Buchenwald şi Dachau(Februarie 1941-August 1944). Din acest prim document, se poate vedea cât de tendențioase şi false sunt afirmațiile fostului „Comandant" Horia Sima şi a valeților săi în „Ţara şi Exilul" (cu deosebire în numerele din Iunie 1972 şi Sept.-Oct.1974).

Alte puneri la punct vor urma pentru proectarea în adevărata lui lumină pe acest ins care în mod conştient sau inconşient, a devenit o mizerabilă unealtă a duşmanilor Mişcării, pentru a o răvăşi pe plan moral şi a o anihila pe plan politic în nişte momente când Ţara, mai mult ca oricând, avea nevoie de contribuția ei contructivă.

Din cauză că nu ne-am putut pune în contact pentru motive pe care se pot bănui, fiind într'o ţară cu cenzură spre a-i cere adeziunea de a publica această întâmpinare, am evitat să-i reproduc şi semnătura. De această întâmpinare cred că a luat cunoştință la timp, şi cel pus direct în cauză.

Domnilor Comandanți,

Deşi în cursul ultimilor trei ani am avut prilejul să stau de vorbă cu D-Voastră asupra problemelor legionare la ordinea zilei, simt că pe calea scrisului aş putea mai uşor să Vă prezint câteva fapte cari de multă vreme m'au frământat şi mă mai frământă încă.

Pe mine m'au isbit în special următoarele :

1. Neascultarea şi neîncrederea față de gradați şi şefi. (Camaradul Petraşcu n'a fost ascultat la Rostock iar dl Comandant Lefter la Buchenwald.)

2. Impărțirea legionarilor pe grupe cu întreg cortegiul de suspiciuni, calomnii, insulte şi chiar loviri. (Polițiile legionare interne dela Rostock, epitetele de trădători, bătăi, etc.)

3. Expresii nepotrivite la adresa Căpitanului şi a vechilor luptători.

4. Nerespectarea angajamentelor de onoare luate față de gazdele noastre - Germanii - şi față de şefii ierarhici. (Berkenbrück şi Buchenwald.)

5. Lipsa simțului de răspundere.

Cred că față de D-Voastră nu mai este necesar să accentuez că disciplina şi încrederea în şefi, unitatea şi dragostea camaraderească, cultul Căpitanului şi cinstirea înaintaşilor, respectarea cuvântului dat, raporturile de prietenie cu Germania şi simțul de răspundere, sunt esențiale pentru Mişcarea Legionară.

Neînțelegând cum oameni pe care i-am cunoscut ca excelenți luptători sau camarazi cu cari am crescut, pe care i-am crescut în Legiune, au putut să ajungă într'o asemenea stare, am căutat să descopăr cauzele ce i-au putut împinge pe drumuri de care sunt sigur că fiecare luat în parte, se ruşinează;

Concluzia la care am ajuns este cà toate neînțelegerile, crizele și pràbușirile isvoràsc din două fapte :

A. Problema șefiei lui Horia Sima.

B. Responsabilitatea în conducerea Legiunii - dela arestarea Càpitanului și până azi.

Horia Sima a urcat cele mai înalte trepte ale ierarhiei legionare datorită activismului sàu caracteristic și a mitului ce l-a creiat în jurul persoanei sale prigoana din 1938.

Pràbușirea Franței, pierderea Basarabiei și Ardealului și 3-6 Septembrie 1940, au deschis Mișcàrii Legionare drumul spre guvernare. Pe Horia Sima l'ați gàsit ca persoana indicatà sà conducà moștenirea Càpitanului, i-ați acordat încrederea și sprijinul D-Voastrà iar noi, cei mai tineri, devotamentul și dragostea noastrà.

A devenit „Comandantul".

. Cu foarte puține excepții toți gradații, toate funcțiunile și toți legionarii - chiar și unii care aveau oarecari rezerve - au urmat necondiționat pe Comandantul cel nou. Ordinele date de el au fost pentru lumea legionarà tot așa de sfinte ca și cele pe care le dàdea odinioarà Capitanul.

De din afara Mișcàrii s'au fàcut încercàri de a-l ràsturna și înlocui cu Generalul Antonescu. V'ați opus cu autoritatea D-Voastrà, salvând principiul cà șef al Legiunii poate fi numai cineva care a crescut în Legiune.

Sub conducerea lui Horia Sima, Ianuarie 1941 a adus înfrângerea noastrà totalà și începutul unei noui prigoane. Urmarea nu a fost ràscoalà sau murmure împotriva Comandantului ci îndârjire și urà contra Generalului Antonescu. Bunul simț și morala legionarà fàceau ca nimeni sà nu loveascà în șef și mai ales sà nu-l pàràseascà la greu. Chiar dacà semne de întrebare s'au nàscut în sufletul luptàtorilor care nu înțelegeau pràbușirea, ele au ràmas închise în colțișoare intime ale sufletului lor.

D-Voastrà ați întàrit aceastà cale, explicând evenimentele din Ianuarie prin împrejuràri de dinafara Mișcàrii, independente de noi și depàșindu-ne ca raport de forțe.

Cu totul alt punct de vedere reprezentau însà oficialitàțile germane.

Và reamintesc :

1. Frankfurter Zeitung din 6.II.1941 scria : „.... cel care are înaintea ochilor evoluția politicà din ultimile luni din România, înclinà spre concepția cà conducerea Legiunii n'a administrat bine moștenirea lui Codreanu".

pag. 8.

2.X La 18 Aprilie 1941 consilierul de legație Rademacher, ca reprezentant al Ministerului de Externe german, a refuzat sà stea de vorbà cu Horia Sima, pentru a-i comunica ordinul de mutare a legionarilor la Berkenbruck și Rostock. A fàcut comunicarea d-lor Iasinschi și Papanace.

3. Ca ràspuns la memoriul explicativ al lui Horia Sima càtre Fuhrer, s'a ràspuns, la 5 și 20 Mai 1941, cà Fuhrerul aafost supàrat de îndràsneala de a i se face memoriu și a dat ordin ca, în caz cà se repeta, Horia Sima sà fie extràdat.

4. In declarația de ràsboi contra Sovietelor, Fuhrerul a numit pe conducàtorii Legiunii: „capete confuze și necoapte".

5. In repetate rânduri dar mai cu semamă la 28 Oct.1941, consilierul de legaţie Rademacher a obiectat lui Horia Sima greşeala de a nu fi venit la Fuhrer în Ianuarie 1941.

6. Ca ràspuns la propunerea formulei „Totul pentru Tară", consilierul de legaţie Rademacher,a spus la 12 Martie 1942 cà: „prin refuzul de a veni la Fuhrer şi prin faptul cà nu aţi ştiut sà sà ţineţi seamà de interesele de ràsboi ale Germaniei,aţi fost nevoiţi sà cedaţi locul, clasei conducàtoare vechi, care, din punct de vedere al strategiei politice, s'a dovedit a và fi superioră". „Momentul din Ianuarie 1941 - a continuat Rademacher - l'aş asemàna cu o o bifurcaţie de drumuri. D-Voastrà aţi ales drumul care và scoate pen~~tr~~ tru durata acestui ràsboi de pe arena politicà".

In aceeaşi zi, dl Rademacher a ţinut sà comunice Comandantului (de sigur nu fàrà intenţie): „Ştiţi, domnule Comandant, cà unii và atribuie intenţia de a fi pregàtit condiţiile pentru asasinarea lui Codreanu ?".

7. In vizita fàcutà lagàrului legionar Rostock, la 6 August 1942, dl Rademacher a ţinut sà comunice camaradului Petraşcu, în calitatea sa de şef al lagàrului, cà „.... pentru Germania e indiferent cine va fi conducàtorul Legiunii, numai a nu fi Horia Sima. Fuhrerul a spus cà Horia Sima nu poate sà guverneze un popor".

8. Ziaristul Cristoph - şeful agenţiei germane de informaţiuni „Transocean" - şi care cunoştea Legiunea încà din ţarà,a ţinut sà-şi exprime, prin Octombrie 1942, faţà de dl Papanace,pàrerea sa personalà cà raporturile dintre Legiune şi Statul german, nu se pot normaliza dacà nu se rezolvà problema conducerii. Horia Sima n'ar fi c corespuns misiunei sale, constatându-se cà n'are simţ politic şi cà în cadrul Legiunii, s'a izolat cu câţiva inşi de calitate inferioarà. Fuhrerul şi-ar fi pierdut încrederea în calitàţile sale de conducàtor şi Hitler, spunea Cristoph, nu schimbà niciodatà pàrerile. Dacà problema Horia Sima nu se rezolvà, a mai adàugat el, Legiunea nu va putea apare pe plan politic.

9. In ultima sa vizità la Berkenbruck, Decembrie 1942, dl Ahrens, însàrcinat din partea SS-ului şi a poliţiei germane sà ţinà legàturà cu noi, a comunicat, personal Comandantului, cà a auzit dela consilierul de legaţie Rademacher cà Fuhrerul a declarat cà dacà se retrage Horia Sima situaţia Legiunii se va îmbunàtàţi şi cà dl Rademacher - ca reprezentant al Externelor - nu va mai veni la Berkenbruck atâta vreme cât Horia Sima ràmâne şef.

Aşa stând lucrurile, ţinuta, spiritul de disciplinà şi unitatea legionarilor refugiaţi în Germania erau puse la o grea încercare.

In faţa lor aveau :

a. Principiul cà o schimbare de conducere - dacà ea e necesarà - trebuie sà porneascà de dinàuntru nu de dinafara Mişcàrii, indiferent dacà cel care o cere e prieten sau duşman.

b. Convingerea cà fàrà o normalizare a raporturilor cu Germania, Mişcarea Legionarà rateazà cel mai important şi poate unicul moment de împlinire a idealurilor sale.

... legionari au început oarecari murmure, toate însà la adres camarazilor Petraşcu şi Stoicànescu. Persoana Comandantului a fost s cotità în afara oricàrei critici, şeful ràmânând şi pe mai departe şef necontestat.

Pentru a-şi apàra poziţiile şi temându-se poate cà şi cea a Coma dantului e ameninţatà, camarazii Stoicànescu şi Petraşcu, concentrân în mâna lor toate legàturile şi toate funcţiunile, au inaugurat politica de siguranţà a Comandantului şi a lor personalà. La Rostock s'a organizat - pentru prima datà în istoria Legiunii - serviciul de informaţii interne, având misiunea sà descopere pe legionarii nesiguri şi pe cei ce ar putea constitui „capete de pod" pentru duşmani. (Và amintiţi şedinţa dela Berkenbruck din 9 Octombrie 1942.)

Intre Berlin - Rostock şi Berkenbruck s'au organizat legàturi peste legàturi şi au circulat curieri dupà curieri, càlcându-se astfe toate angajamentele luate faţà de gazde.

Au început suspiciunile. S'au inventat dizidenţe pânà chiar şi în grupul dela Berkenbruck. (Gârneaţà, Papanace, Horodniceanu, Groza şi Mihàilescu). S'au descoperit complotişti reali şi ireali. S'au fàcut „cercetàri" printre legionari şi s'au utilizat, pentru declaraţii, bàtài în stilul Prefecturii de Poliţie din Bucureşti (Rostock - Decembrie 1942.) Legionarii nu mai credeau legionarilor şi camaraziise temeau de camarazi.

Faţà de D-Voastrà şi în genere faţà de grupul Berkenbruck, s'a folosit sistemul ascunderii adevàrului. Informaţii culese prin legàturile camaradului Stoicànescu Và erau date numai filtrate, ascunzându-se parte din ele şi falsificându-se altele.(Cazul cu punctele lui Predescu). S'a folosit falsitatea şi minciuna faţà de camarazi şi şefi (In vreme ce Mihail Antonescu era înjurat la Berkenbruck, camaradul Ilie Olteanu era autorizat sà corespondeze cu el, fapt despre care D-Voastrà nu fuseseràţi incunoştiinţaţi. In vreme ce Horia Sima era plecat în Italia, Stoicànescu, care ştia unde e, ne spunea la toţi cà e în Berlin).

Legionari curaţi sufleteşte au fost siliţi sà se preteze la rolul de agenţi împotriva camarazilor lor. Unii au fàcut-o,alţii au refuzat. (Cazurile dela Rostock).Şi unii şi alţii au fost însà,în felul acesta striviţi sufleteşte. Unii prin funcţiunea care o îndeplineau, ceilalţi prin scârba ce o simţeau faţà de sistem.

In acele vremuri grele gândurile tuturor s'au îndreptat spre Berkenbruck, spre Comandant şi spre D-Voastrà. Au venit legionari special ca sà Và punà în cunoştinţà de cele ce se petrec.(Sârbu,Smàràndescu,etc

Forul Legionar n'a socotit necesarà studierea mai îndeaproape a fenomenului. Lucrurile şi-au urmat cursul lor.

In ceeace priveşte pe Comandant, el a început sà se declare îngrijorat de poziţia luatà de autoritàţile germane faţà de dânsul.Susţinea însà cà problema şefiei e numai un pretext şi cà nici dupà retragerea sa raporturile româno-legionaro-germane nu se vor normaliza.

La 28 Octombrie 1941 a oferit, totuşi, reprezentantului Ministerului de Externe german, retragerea sa dela conducerea Mişcàrii Legionare, dacà se îndeplinesc douà condiţii :

1. Cererea formalà a Ministerului de Externe
2. Readucerea pe plan politic a Legiunii.

S'a luat act fàrà însà ca, atunci sau mai târziu, autoritàţile germane sà provoace o discuţie mai îndeaproape a propunerii.

De abia în August 1ç42, dl Rademacher s'a exprimat, la Rostock, cà "Horia Sima şi-a dat demisia dar a aşteptat ca guvernul german sà indice pe urmaşul sàu. Guvernul german nu se amestecà însà în problemele interne legionare".

Pe lângà cà nu se luase în discuţie demisia din Octombrie, la începutul anului 1942 se mai înstàpânise ideia cà cercurile germane au renunţat la criticarea Comandantului. Insuşi dl Rademacher a spus, la 12 Ianuarie 1942, cà nu este exclusà o colaborare şi cu Horia Sima, adàogând, bine-înţeles, cà totuşi, dacà Fuhrerul nu ar accepta-o, trebuie sà se retragà màcar pentru o perioadà oarecare.

Scurt dupà aceea au reînceput atacuri şi mai violente. Oficial şi neoficial se lovea în aceeaşi ţintà : şefia lui Horia Sima.

In şedinţa legionarà din 10 August 1942 Comandantul ne-a declarat: „Aş fi foarte fericit dacà aş putea trece cuiva moştenirea Càpitanului Aceatà moştenire, care este pentru mine tragicà, şi deosebit de grea, din cauza adâncului simţ de ràspundere faţà de morţii Legiunii şi faţà de destinul Neamului şi din cauza condiţiilor puse nu o poate nimeni prelua".

Dupà aceastà datà nu s'a mai discutat despre aceastà problemà.

La 17 Decembrie 1942 - în condiţiile pe care le cunoaşteţi - Comandantul a pàràsit Germania. La închisoarea Spandau, camaradul Stoicànescu ne-a spus cà plecarea a fost organizatà de el şi cà s'a fàcut cu intenţia normalizàrii raporturilor cu autoritàţile germane care în repetate rânduri au declarat cà nu vor conlucra cu Mişcarea Legionarà pânà ce Horia Sima se retrage dela conducere. Acum el a fàcut acest gest, làmurind faţà de Germani, printr'o scrisoare càtre Reichsfuhrerul Himmler, motivele care l-au determinat. In acea scrisoare ar fi ~~làsat~~ làsat la aprecierea guvernului german ca sà aleagà dintre d-nii Iasinschi, Papanace, Corneliu Georgescu şi Ilie Gârneaţà pe omul cu care vor putea lucra.

Urmarea plecàrii în Italia a fost o şi mai mare tensiune între noi şi Germania. Grupul Berkenbruck, mare parte din grupul Rostoc, precum şi toţi legionarii cunoscuţi din Berlin şi Germania, au fost internaţi în lagàre de concentrare. Comandantul însuşi probabil extràdat de italieni a fost readus în Germania.

Toate aceste màsuri - cât şi nota lor asprà - autoritàţile germane le-au motivat prin fuga lui Horia Sima şi càlcarea cuvântului dat.

Generalul Müller a declarat, la 7 Februarie 1943, atât faţà noi cât şi faţà de ceilalţi legionari arestaţi, cà din cauza fugii lui Horia Sima guvernul german se simte obligat sà ne interneze pe o duratà mai lungà. A mai adàogat cà dacà Horia Sima s'ar fi retras dela conducere aşa cum a fost sfàtuit de ei, lucrurile ar fi putut lua o întorsàturà favorabilà Legiunii.

Colonelul SS Pister, Comandantul lagàrului Buchenwald, a interzis orice fel de propagandà pentru Horia Sima printre legionarii internaţi şi la 27 Mai 1943, chemând pe dl Lefter, în calitatea sa de Comandant al lagàrului de legionari, i-a spus textual : „D-le Comandant Lefter, Và comunic cà Fuhrerul nu va mai lucra cu Horia Sima. Aceasta Và o comunic oficial".

In sânul grupului nostru s'a hotàrât, sub presiunea evenimentelor, chimbarea conducerii şi gàsirea unei formule care sà împace pe Horia Sima, pe Germani şi pe legionarii din Germania. Ea este cuprinsà în Hotàrîrea pe care aţi semnat-o la 1 Ianuarie 1943.

In acelaş timp la camarazii internaţi izolaţi de noi au început neînţelegerile. Unii cereau socoteală camaradului Petraşcu, alţii loveau direct în Comandant. A fost necesar ca dl Lefter sà ia conducerea grupului. Pentru menţinerea ordinei s'a fàcut apel şi la autoritatea comandaturii lagàrului, izolându-se parte din camarazii mai îndàràtnici pe poziţiile lor. In aceastà perioadà camaradul Petraşcu a fost dus la Berlin pentru cercetàri. Intors de acolo a comunicat camarazilor cà s'a întâlnit cu Stoicànescu care i-a spus cà totul merge bine. Prin scrisoarea şi prin întoarcerea sa în Germania Comandantul Horia Sima e din nou în cele mai bune raporturi cu Reichsfuhrerul SS Himmler şi cà datoria legionarilor este de a-i ràmâne credincioşi. De abia încetaserà certurile şi acum au reînceput. Fotografia Comandanţului a fost pusà, ostentativ, în sàlile comune şi cântecul dedicat lui se cânta contra dispoziţiilor de lagàr. Dl Lefter a intervenit pentru revenirea la ordine. Urmarea a fost cà s'au prezentat la dânsul camarazii Petraşcu, Puiu Traian şi Iosif Dumitru care i-au cerut sà se retragà dela conducere pentrucà ar întreţine o atmosferà contra lui Horia Sima.

Au urmat conflicte, bàtài şi separarea pe grupe ce luptau unele contra altora. Pasiunile ràscolite, s'au fàcut excese şi de o parte şi de alta. Agenţii provocatori şi-au avut partea lor în menţinerea atmosferii turburi, dar motivul tuturor conflictelor a fost şi este: pro sau contra lui Horia Sima.

Unii au mers atât de departe încât scopul esenţial al Mişcàrii îl vàd în susţinerea lui Horia Sima la conducere, contra oricui şi cu orice mijloace. Legionarul ţàran Pepici, care se exprimase injurios la adresa lui Horia Sima, spunând cà din cauza lui trebuie sà stea în lagàr, a fost atàcat în vreme ce dormea şi şeapte inşi l-au bàtut pânà ce l-au làsat în nesimţire. Legionarii luptà contra legionarilor. De o parte mai mulţi, de alta mai puţini, de o parte mai mulţi vinovaţi, de alta puţini, este indiferent. E pentru prima datà cà legionarii se bat între ei. Suflete legionare curate, sincere şi animate numai de gânduri bune, sunt obligate sà tràiascà într'un mediu legionar unde nu mai recunosc pe luptàtorii Capitanului. Unii dintre ei nu aşteaptà decât ieşirea dintre sârme pentruca sà rupà definitiv cu Legiunea şi cu noi care i-am adus în Legiune. Una au càutat şi alta au gàsit.

Mişcarea Legionarà a mai trecut prin prigoane şi a mai avut criz[e]. Ceeace se petrece azi nu mai este însà o crizà ci e începutul sfârşitului. Expresii ca acea a camaradului inginer Ionescu cà dela Capitan avem o idee pentru care îi mulţumim şi mai departe nimic, sau cea a camaradului Vasile Hanu cà, dupà cum Capitanul a lucrat cu oamenii lui, tot aşa şi Horia Sima sà lucreze cu ai lui, lasà sà se întrevadà cà nici ceeace avem noi mai sfânt nu ràmâne nepàtat.

Và rog sà Và transpuneţi în situaţia legionarilor care trec prin acest foc al încercàrilor. Ce pot crede ei ? Cà nu e bun drumul deschis de Càpitan sau cà nu sunt bine conduşi pe acest drum ?

Mulţi, foarte mulţi se gândesc la D-Voastrà, membrii Forului Legionar. Din vara anului 1940 încoace, Legiunea a avut pe Horia Sima ca şef şi Forul Legionar ca organ suprem de conducere. Orientarea politicà, hotàrârile mari, numirile şi organele directive au depins direct de aceste autoritàţi. Gradaţii, funcţiunile şi legionarii n'au, fost decât executorii ordinelor primite de acolo şi responsabilitatea

lor se reduce la aceea, dacà au executat şi cum au executat ordinul primit.

Până în Decembrie 1942, nemulţumirile, reclamaţiile şi rezistenţele massei legionare s'au îndreptat contra camarazilor Stoicànescu şi Petraşcu, cari au dat dispoziţii în numele Comandantului şi au condus pe teren Legiunea. După plecarea Comandantului în Italia au început atacuri şi împotriva sa. Mai mult încà : ici şi colo, sub o formà sau alta, s'a lovit şi se loveşte şi în D-Voastrà, în membrii Forului, socotindu-Và ori de acord cu cele ce s'au întâmplat, ori slabi şi fàrà putere pentru a reacţiona.

Comandantul atàcat,D-Voastrà,ca For,sau ca indivizi loviţi,formula dela 1 Ianuarie nàscutà moartà,ce autoritate legionarà ne mai ràmâne ? Ce soartà aşteaptà pe luptàtorii Legiunii ? Sà se omoare între ei aşa cum se ameninţà la Buchenwald ? Sà se transforme în unelte minore jucate de forţe de dinafara Mişcàrii ? Ori sà îndrepte pistolul împotriva celor pe cari îi socot vinovaţi de starea asta şi pe urmà sà se sinucidà ?

Drumul pe care îl vor lua depinde de ceeace veţi face D-Voastrà pentru îndreptarea lucrurilor. Eu ştiu cà de patru ani încoace politica dusà de D-Voastrà în sânul Mişcàrii a fost neintervenţionismul. Aţi làsat ca lucrurile sà se aranjeze de càtre camarazii Stoicànescu şi Petraşcu şi sà decurgà dela sine, în speranţa cà cele bune vor fi bune, iar cele rele le va vindeca timpul. Cred însà cà întâmplàrile dela Rostock, Berkenbruck, Buchenwald şi Dachau Và pot servi argumente suficiente ca sà Và convingeţi cà rànile au fost şi sunt de aşa naturà şi atât de adânci cà nu se vindicà dela sine. Estenevoie de doctor.

O lume întreagà legionarà vede în D-Voastrà pe chirurgii chemaţi sà facà operaţia şi sà readucà Legiunea pe linia Càpitanului. Nu uitaţi cà oamenii cari stau azi pe baricade diferite şi se luptà între ei, aparţin,toţi, aceluiaş crez şi cà nu sunt alţii decât tocmai luptàtorii cu cari Càpitanul a câştigat atâtea biruinţe. Sunt sigur cà Và vor urma.

Soluţii practice? Veţi gàsi de îndatà ce veţi începe sà le càutaţi.

Personal mi-aş permite doar sà Và atrag atenţiunea asupra urmàtoarelor :

1. Câtà vreme nu se rezolvà radical problema şefiei lui Horia Sima nu cred cà va fi linişte în sânul Mişcàrii Legionare.Care este în momentul de faţà, atitudinea lui Horia Sima, nu ştiu.Din declaraţiile sale dela Berkenbruck, din plecarea sa în Italia şi din scrisoarea de care povesteşte camaradul Stoicànescu, aş putea sààdeduc cà el, vàzându-se o piedicà - chiar dacà ar fi fost numai pretextatà - în normalizarea raporturilor germano-legionare, a hotàrît sà se retragà dela conducerea Mişcàrii. Neînţles ràmâne însà pentru mine cà atât camarazii Stoicànescu şi Petraşcu cât şi alţii din cercurile intime ale Comandantului n'au confirmat prin fapte aceastà dorintà a sa. Cuvântul de ordine a fost :„Alàturi de Comandant şi la bine şi la ràu. Tràdàtori cei ce-l vor pàràsi,etc.". Am convingerea deci, cà s'a întocmit planul ca Horia Sima sà declare formal cà se retrage dela conducere dar pe de altà parte legionarii sà nu accepte aceastà retragere şi sà boicoteze orice altà formulà. Numai aşa îmi pot explica dece faţà de dl Rademacher, camaradul Petraşcu, ca şef al legionarilor dela Rostock, a declarat, în August 1942, susţinut de camaradul Octavian Roşu, cà nici nu îndràzneşte sà spunà legionarilor cele comunicate

de d-sa referitor la Comandant, pentrucà legionarii s'ar ràscula,iar în ce îi pe ei amândoi, nici morţi nu se vor separa de Horia Sima.Asta după ce Comandantul declarase, cu 6 luni înainte, faţă de dl Rademacher, cà se retrage dela conducere. Tot numai aşa îmi pot explica dece sunt socotiţi tràdàtori, bàtuţi sau ameninţaţi cu bàtaia toţi aceia cari nu mai considerà pe Horia Sima şef, deşi el însuşi s'a retras dela conducere. La fel pricina pentru care orice încercare de împàcar cu Mareşalul Antonescu, începând dela Noveanu, Costea şi până la Radu Mironovici, a fost aspru criticatà şi condamnatà de intimii Comandantului şi dece formula Iasinschi-Papanace n'a fost luatà în serios nici màcar de D-Voastrà care aţi creiat-o.

Din cât îl cunosc eu pe Horia Sima îmi place sà cred cà el însuşi chiar dacà n'a avut intenţia sà se retragà dela conducere, în momentul în care ar şti starea în care a fost adusà Legiunea din cauza şefiei sale, s'ar retrage. Afarà de cazul în care scopul pe care îl urmàreşte este distrugerea Mişcàrii Legionare - ceeace nu-mi pot închipui. Mai cred apoi cà, dacà alţii nu vàd, el ar vedea clar cà nu se poate concepe şef al Legiunii cu opoziţie între legionari.Pentrucà eu sunt sigur cà, cel puţin pentru o perioadà de timp, nu toţi cei ce l-au urmat în 1940 îl vor mai urma în 1944, dacà s'ar ivi cazul. Iar despre un amestec în conducere a camarazilor Stoicànescu şi Petraşcu, sau despre reluarea sistemului 1940-1943 nici nu va mai putea fi vorb

2. O altà problemà peste care cred, deasemenea, cà nu se poate trece, este cea a responsabilitàţilor de conducere.

In sufletul fiecàrui legionar se naşte întrebarea: Cum de am ajuns aici ? Cine este vinovat de starea aceasta de lucruri ? De peste cinci ani, de când tràim fàrà Càpitan, pàşim din înfrângere în înfrângere. Sà fie oare numai împrejuràrile vinovate ? Dacà dela 1938 şi până azi ar fi fost aceleaşi împrejuràri, argumentul ar fi valabil. Ele s'au schimbat însà şi uneori ne-au fost favorabile. Un singur moment, timp de şease ani, a fost utilizat:pierderea Ardealului. Şi astfel s'a ajuns la guvernare. Deşi vremurile erau favorabile noi n'am reuşit sà ne menţinem nici màcar pe aceastà poziţie deja câştigatà. Au urmat iaràşi prigoane, arestàri, închisori, lagàre şi,ceeace este mai ràu, excluderea dela lupta împotriva bolşevismului.

Un simplu legionar ràspunde faţà de şeful sàu pentru tot ceeace face din ordin sau iniţiativà proprie. Aceastà lege trebuie sà se aplice şi conducàtorilor, mai ales acestora. Dacà cineva a luat o iniţiativà care a dus la dezastru - sà tragà toate consecinţele. Numai aşa se poate pàstra încrederea în conducere. Astfel se naşte convingerea cà orice aventurà e posibilà şi cà oricine poate face experienţ jucându-se cu destinele unui neam, a unei Mişcàri sau a unor luptàtor adunaţi în numele unui crez. Experienţa aratà cà indivizii şi massele cele mai fanatice urmeazà, chiar pe drumul înfrângerilor, odatà, de douà, ba chiar şi a treia oarà. A patra oarà însà şi cel mai umil,ca orientare, va înceta sà mai facà sacrificii pe care le crede zadarnic

In momentul de faţà ne gàsim în faţa celei de a patra oarà şi problema responsabilitàţilor nu s'a rezolvat încà.

Và màrturisesc, cu toatà sinceritatea, cà dacà aş fi în locul şi situaţia camarazilor Stoicànescu şi Petraşcu, aş avea în mânà cheia salvàrii. Printr'un glonte îndreptat spre tâmpla mea aş rezolva problema responsabilitàţilor şi aş reface prestigiul lui Horia Sima.

Şi asta chiar dacă aş fi avut numai intenţii bune în ceeace am făcut. După acest gest aş fi sigur că şi duşmanii mei cei mai îndărătnici mă vor respecta,şi, când la cetirea numelului meu, vor striga:„Prezent", îşi vor zice: „A fost un om care poate că a făcut ceva greşeli dar a fost mare".In felul acesta aş urma vorbelor lui Amos Frâncu,Tribunul Moţilor, care în 1918 ne-a chemat la luptă zicând : „Răspund cu capul pentru tot ceeace poruncesc sau promit".

Din convorbirile pe care le-am avut cu cei doi camarazi am înteles că ei nu se gândesc nici pe departe la gesturi de natura asta.Şi e natural că aşa ceva nu se poate cere sau impune cuiva.

Ceeace li se poate cere însă, este socoteală pentru cele ce au făcut şi bunul simţ să nu se mai amestece în probleme legionare.Ar fi, desigur, minor ca să fie judecaţi pentru fleacuri spuse de ici şi de colo,atunci şi atunci,contra cutăruia sau cutăruia,etc.Vina lor este că fiind primii conducători ai Legiunii pe teren au adus-o în situaţia în care se găseşte şi că pe Comandant în loc să-l ajute l-au compromis.

Dacă nu vor recunoaşte greşala şi nu vor fi traşi la răspundere, toate greşelile şi toate nenorocirile,abătute asupra Legiunii, se vor resfrânge asupra Comandantului şi a membrilor Forului Legionar.Nu este însă în interesul nostru şi al educaţiei legionare ca să se arunce cu pietre în unul care a stat pe scaunul Căpitanului sau în D-Voastră,în care se uneşte trecutul, prezentul şi viitorul.

3. Formula dela 1 Ianuarie 1943 s'a dovedit neviabilă. Nici autorităţile germane n'au ţinut seamă de ea şi nici n'a îndeplinit vre-o funcţiune oare care, măcar în sânul unui grup de 12 oameni. Cred că ar însemna că nu vrem să rezolvăm nimic dacă ne-am legat speranţele de ceva care nu există.

4. In momentul de faţă nu văd că ar exista omul, care singur să poată conduce destinele Legiunii. Există însă oameni cari pot face asta. Sunteţi D-Voastră, toţi la un loc. De „Văcăreşteni", de „Comandanţii Bunei Vestiri", de „Domnul Iasinschi" şi de „Domnul Papanace", se leagă speranţe pe care poate nici nu le bănuiţi. Legionarii Vă cred în stare să-i scoateţi la liman.

Un organ de conducere compus din D-Voastră şi - la vreme potrivită complectat cu ce are Legiunea mai ales, cred că ar fi soluţia momentului. Aţi îndeplini funcţiunea Senatului Roman până ce veţi creşte, sau până ce se va naşte, omul chemat să ne fie Căpitan. Pentru funcţiuni în cadrul şi în afara Mişcării ar urma să se dea delegaţii mărginite celor mai potriviţi dintre D-Voastră.

Ar fi o conducere cu multe capete. Dar ar fi cel puţin una, care luându-şi, solidar, solidar răspunderea conducerii şi a actelor ce vor emana dela ea, va reuşi să refacă spiritul de disciplină, să renască încrederea în şefi şi s'aprindă etuziasmul vremurilor vechi.

Văd cu atât mai necesară această renaştere pe care o puteţi provoca D-Voastră, cu cât s'ar putea ca ea să folosească nu numai Legiunii, ca Mişcare, ci şi ţării noastre aşa de crud ameninţată dinspre Răsărit.

Domnilor Comandanţi,

Am insistat asupra problemelor interne legionare fără să uit că soarta Legiunii mai depinde şi de împrejurări externe: încercările războiului, raporturile cu Germania, poziţia guvernului român faţă de noi,etc.

toate acestea au contribuit și vor contribui la suișul și coborâșul vieții noastre politice; Ele nu pot însà cu nimic sà influențeze,linia, morala și credința noastrà legionarà. De aceea am insistat mai mult asupra acelor cauze care se resfrâng asupra acestora.

Și asta am fàcut-o în dorința de a Và atrage atenția asupra lor și a Và prezenta întâmplàrile legionare a ultimilor ani vàzute și din altà perspectivà decât cea din care le vedeți D-Voastrà. Sunt stàri de spirit și gânduri de mai bine, care cred cà pot sà intereseze și conducerea Legiunii.

Aș fi așa de fericit sà știu cà,toate,cele de mai sus le veți înțelege în sensul lor adevàrat. Le-am rupt din sufletul meu și Vi le-am màrturisit cu convingerea cà le spun unor oameni de care depinde soarta Legiunii, soartà de care e legatà și organizația ce am condus-o și mà va întreba mâine ce am fàcut pentru pàstrarea curatà a Legiunii.

Inchei cu implorarea :

Salvați moștenirea Càpitanului !
și la rândul-mi, Và asigur de dragostea mea.

Tràiascà Legiunea și Càpitanul.

Ianuarie 1944.

Dachau.

P.S. Rândurile de mai sus sunt adresate membrilor Forului Legionar, D-lor Comandanți ai Bunei Vestiri : Ilie Gârneațà, Corneliu Georgescu și Mile Lefter, și D-lor Comandanți Legionari: Vasile Iasinschi și Constantin Papanace.